

Lipcsei Márta

Az AGRIA ARTériái

Határokon innen és túl a folyóiratok cseréjében, személyes találkozásokban és a nyomtatott nyilvánosságában is most már elfojthatatlan az igény, hogy együtt látható, láttatható legyen, ami összetartozik.

2008. január 7-én Nagyváradon bemutattak egy új irodalmi folyóiratot, az AGRIÁT, Eger városának folyóiratát. Az érdeklődő nemcsak irodalmi forrás közelébe jut, hanem más művészeti ágak, tanulmányok és kritikai elmékedések birtokába is.

Természetesen a folyóirathoz való viszonyuláskor nem vonatkoztathatunk el az irodalmi, társadalmi stb. kontextustól, kapcsolatokat keresünk akarva-akaratlanul korábbi olvasmányélményeinkkel, hogy felfedjük azokat az ARTériákat, melyek betekintést biztosítanak a kortárs irodalmi munka világába.

Véleményem szerint egy irodalmi folyóirat szerepe a közlésre való lehetőség megadása, de nem elhanyagolható a befogadó közönség véleménye az irodalmi élet modellálásában sem.

Jelen esetben az AGRIA folyóirat irodalmi térképpé lényegül, a szerzők (élet)művét viszi közelebb az olvasóhoz vagy fordítva, de a kritikus munkákból értékrendszert és irodalmi ízlést is kiolvashatunk.

A folyóirat hidakat keres a megjelent művekhez a viszonyítás és a feltárás fogalmát applikálva. Jól megkonstruált részekből áll össze, írásról írásra jól körvonalazódik a továbblépés lehetősége egy következő szint, értelmezés felé. Olvasván, újból megtudunk valamit a kortárs magyar irodalomról, az írókról, a költőkről, a kritikusokról. A folyóirat világossá teszi azt, hogy mit részesít előnyben a mai magyar irodalom irányai közül. Nyitottságra lehet következtetni, vagyis arra, hogy szerkesztői gárdája érdeklődéséből semmit sem zár ki, valamilyen, például ideológiai, esztétikai vagy éppen nemzedéki elfogultság nevében.

Az értékek és nem csak az éppen most értéknek véltek iránti nyitottság, sokkal inkább a kritikus irodalmi érzékenységből eredő feltételek szabályoznak, amennyiben érzékenységen nem a beleélés képességét értjük, hanem műveltségéből, kíváncsiságból, elméleti tudásból eredő kritikai és elméleti fogékonyságot.

A folyóirat azt bizonyítja, hogy a mai magyar irodalom törésvonalai nem a határok mentén ismerhetők fel, hanem a kánonok, a domináns esztétikai és poétikai szempontok, a hagyományválasztás, az elméleti aspektusok, nem utolsósorban a nemzedéki hovatarozás mentén.

Az itt bemutatott első szám minta, mely minden alkotónak és olvasónak lehetővé teszi, hogy tovább töprengjen szellemi felkészültségünk, igény szintünk, teljesítőképességünk stb. kérdésein, és hogy szimptomákat, valamint teendőket állapítson meg.